குறள்நெறி

குறள்நெறி ஓங்கின் குடியரசு ஓங்கும்

நிறுவுநர்: செந்தமிழ்மாமணி சி.இலக்குவனார்

மின்னிதழ் 13 | ஆனி 32, தி.பி 2052 | சூலை 16, பொ.ஆ 2021

சிறப்பாசிரியர் குழு

முனைவர் பொற்கோ
(முன்னைத் துணைவேந்தர்,
சென்னைப்பல்கலைக்கழகம்)

முனைவர் இ.சுந்தரமூர்த்தி (முன்னைத்
துணைவேந்தர், தஞ்சைத் தமிழ்ப்
பல்கலைக்கழகம்)

முனைவர் இர.பிரபாகரன்
(மேரிலாந்து,அமெரிக்கா)

முனைவர் அன்புசெயா
(சிட்னி,ஆத்திரேலியா)

பாவலர் முரசு நெடுமாறன்
(மலேசியா)

பேராசிரியர் மன்னர்மன்னன்
(மலேசியா)

பேராசிரியர் பெஞ்சமின் லெபோ
(பிரான்சு)

கவிஞர் அழ.பகீரதன்
(இலங்கை)

பொறியாளர் ச.இராசகுமாரன்
(அயர்லாந்து)

திரு.எலியாசு
(சிங்கப்பூர்)

திருமதி.மதிவதனி பத்மநாதன்
(சுவிட்சர்லாந்து)

திருமதி.தாமரை சீனிவாசராவ்
(கம்போடியா)

திரு.ஞானமுருகன்
(இங்கிலாந்து)

முனைவர் இராம சுந்தரம்
(கொரியா)

மறைமலையடிகள்

146-ஆவது பிறந்தநாள் விழாச் சிறப்பிதழ்

இணையவழி இலவசத் தனிச்சுற்றுக்கு *விற்பனைக்கு அல்ல.*

மறைமலையடிகள் போற்றிய குறள்நெறி

-மறை.தி.தாயுமானவன்.க.மு.ஆ.நி.

இக் கட்டுரையாசிரியர் அடிகளாரின் திருமகனார் மறை.திருநாவுக்கரசு அவர்களின் புதல்வர்.பொறிநுட்பம் கற்று ஆவடித் திண்ம ஊர்தித் தொழிற்சாலையில் பொறிநுட்பவியலராகப் பணிபுரிந்து பணிஓய்வு பெற்றவர்.எனினும் இலக்கியத்திலும் முதுகலைப் பட்டமும் இளமுனைவர் பட்டமும் கற்ற இலக்கிய ஆர்வலர்; நூலாசிரியர்; பொழிவாளர்;எனினும் முதன்மையாக அடிகளார் நினைவைப் பொற்றும் நிலைத்த பணிகளைச் செய்வதே தம் வாழ்நாளின் குறிக்கோளெனக் கருதிச் செயற்பட்டுவருபவர்; அடிகளார் புகழ்பரப்பும் மன்றம் நிறுவியும் அவர் பெயரால் கல்வி அறக்கட்டளை நடத்தியும் நூல் பல இயற்றியும் உலகெங்கும் பல நாடுகளுகுச் சென்று அடிகளார் புகழ்பரப்பும் ஆய்வுரைகள் வழங்கியும் ஓயாது உழைத்து வருபவர்.பெயர் விளங்க உழைக்கும் பெயரன் -பேரன் இவரே எனல் மிகையன்று.

பிறப்பொக்கும் எல்லா வுயிர்க்குஞ் சிறப்பொவ்வா
செய்தொழில் வேற்றுமையான் குறள் 972

உலகிலுள்ள அனைத்து உயிருக்கும் ஒன்று போலத்தான்பிறப்பு!
இனிமேல் தானே வளரவளர தனிச்சிறப்பு!

என்று குறள்நெறி மாந்த இனத்தின் மாண்பை வலியுறுத்துகின்றது. உலகவரலாற்றில் வேறு எந்த மொழி இலக்கியத்திலும் 'மானுட நயன்மைத் தளத்தில் நின்று மாந்தர் பிறப்பால் ஒருவரே; பிறப்பில் பிரிவுகள்,உயர்வு,தாழ்வு இல்லை' என ஓங்கி ஒலித்த ஒரே நூல் திருக்குறளாகும்.எல்லாக் காலத்துக்கும் எல்லா மக்களுக்கும் பொதுவான வாழ்வியல்நெறியை எடுத்துரைத்தாலேயே உலகப்பொதுமறையாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது.

மறைமலையடிகளார் திருக்குறளின் பெருமையினைப் படிப்படியாகக் கற்றுணர்ந்தார். தம் பதினாறாம் (16) அகவையில் தொடங்கிய பழந்தமிழ் இலக்கிய இலக்கணப் பயிற்சியானது தம் இருபத்தோராம் அகவைக்குள் பெரும்பாலும் நிரம்பியது எனலாம் எனத் தம் நாட்குறிப்பில் பதிவிட்டுள்ளார் அவரது நூல்பயிற்சி மூலம் கழிஇளமைப் பருவத்திலேயே திருக்குறளின் அனைத்துப் பாக்களையும் நெட்டுருச் செய்துள்ளார்.அதன்பயனாகக் குறளைப்போற்றும் வண்ணம் திருக்குறள் வாத நிராகரணம் என்ற நூலைத் தம் இருபத்தி இரண்டாம் அகவையில் எழுதி வெளியிட்டார்.(1898) அடிகள் எழுதிய முதல்நூலும் இதுதான் என்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.குறிப்பாக மாந்தர்கள் அனைவருக்கும் எத்துணைச் செல்வம் இருந்தாலும் நோயற்ற வாழ்வே குறைவற்ற செல்வம் என்பது சான்றோர் வாக்கு. அதன்பொருட்டுக் குறள் வழி வள்ளுவர் காட்டிய மருத்துவ முறைகளை ஆய்ந்தறிந்து,தமக்கு நிறைவு ஏற்பட்டபின்பு அதன் தன்மையறிந்து கடைப்பிடித்தார். சான்றாக உணவு உணவு உட்கொள்ளும் சில நெறிமுறைகளைக் குறள்வழி ஆராய்ந்து

அதன் தொடர்ச்சியாகத் திருவள்ளுவருக்குப்பின் வாழ்ந்த திருமூலரின் பாடல் உரைப்பதையும் மேற்காட்டுகிறார்.

“மறுப்பது உடல்நோய் மருந்தென லாகும்
மறுப்பது உளநோய் மருந்தெனச் சாலும்
மறுப்பது இனிநோய் வராதிருக்க
மறுப்பது சாவை மருந்தென லாமே” திருமூலரின் மருந்தென மருந்து

ஒருவன் தனக்கு நோய் வராமல் தடுத்துக்கொள்வதே மருந்தாகும்என்பார் திருமூலர். ஆனால் உலகியல் வழக்கில் நோய்வந்த பின்பு அல்லவா மருத்து வரையும், மருந்தையும் தேடுகிறோம்.ஆக நாம் நோய் நீக்குவதே மருந்து எனத் தவறாக எண்ணுகிறோம். ஆனால் உள்ளத்தைச் செம்மையாக வைத்துக்கொள்ளுவதே மருந்து என்கிறார். ஒருவருக்கு உளநோய் வராமல் தடுப்பது மருந்து. எதிர் வரும் காலத்திலும் நோய்வராமல் தடுப்பதும் சாவா மருந்தெனலாகும் என விளக்குகிறார் திருமூலர்.இவர் தமிழ்ச் சித்தமருத்து வராவார். தமிழ் இலக்கியங்களில் தமிழ்ச் சித்தமருத்துவத்திற்கு என்று தனிஇடம் உண்டு.

அடிகளாருக்கு உடல் நலம் அவ்வப்போழ்து குறைப்படுதல் உண்டு கரணியம் தமிழ் இலக்கியக் கூட்டங்களுக்கு வெளியூர்ப் பயணம் அடிக்கடி மேற்கொள்வதே..அவ்விடம் அவ்வக்கால உணவுமுறைகளை உரிய நேரத்தில் கடைப்பிடிக்க முடியாமல் போவதுண்டு. இதன் வெளிப்பாடாக உடல் நலம் பாதிக்கும் சூழ்நிலை உருவாகியது.இதனைப் பட்டறிந்தன் விளைவாக, குறளின் வழி உணவுமுறைகளைக் கடைபிடித்தல் சிறந்தது எனக் கருத்துரைக்கிறார்.

அவரவர் உடம்பின் தன்மைக்கு இசைய,தாம் செய்யும் வேலைக்குத் தக்கபடி, பசி எடுக்கும் போதுதான் உணவை உட்கொள்ளவேண்டும். அப்போதுதான் உடலுக்கு ஏற்ற ஆற்றல் நமக்குக் கிடைக்கும். அதுமட்டுமல்ல, நோய் எதிர்ப்பு ஆற்றலும் கூடும் எனத் தமது பட்டறிவால் அறிந்த அடிகளார் "மருந்தென வேண்டாவாம் யாக்கைக்கு அருந்தியது அற்றது போற்றி உணின் " என்னும் குறளின் பெருமையை எடுத்தியம்புகிறார். அதுமட்டுமன்றி, நண்பர்கள், உறவினர்கள் என அவரவர் வற்புறுத்தலுக்கிணங்கவும், அவர்கள் மனம் மகிழ்ச்சியடையும் பொருட்டும் நேரம், காலம் பார்க்காமல் உண்கிறோம். இதனால் உடல்நலம் பாதிக்கப்படுகிறது. இதற்கு அடிகளார் எடுத்துக்காட்டும் குறள்

"இழிவறிந்து உண்பான் இன்பம்போல் நிற்கும்
கழிபேர் இரையான்கண் நோய்" ... நோயின்றி வாழும்பொருட்டு உணவு கொள்கின்றோமேயன்றி உணவின் பொருட்டு உயிர் வாழ்வதில்லை என்ற வள்ளுவரின் கருத்தை முன்வைக்கிறார்.

அடிகளார் சைவசமயத்தின்மீது மிகுந்த பற்று கொண்டவர். அதன்பொருட்டு தாம் சொற்பொழிவு ஆற்றும் இடங்களின் சைவஉணவின் மேன்மையை எடுத்துரைப்பார்.

. 1812ஆம் ஆண்டு முதல் திருக்குறள் நூல் அச்சிடப்பட்டதாக தமிழ் இலக்கிய வரலாறு கூறுகிறது. விவிலிநூலுக்கு அடுத்தபடியாக உலக மொழிகளில் அதிகமாக மொழி பெயர்க்கப்பட்ட நூல் என்ற பெருமையையும் பெற்றிருக்கிறது.இத்துணைச்சிறப்புவாய்ந்த திருவள்ளுவருக்குத் தமிழ்நாட்டில் உரிய சிறப்பும் பெருமையும் செய்யவேண்டியது நம் தமிழர்களின் கடமை என்று

அடிகளார் தாம் செல்லுமிடங்களில் எல்லாம் முழங்கினார். அடிகள் தமிழாண்டுக் கணக்கீட்டைக் கி.மு. கி.பி. என்பதற்குப் பதிலாக தி.மு. தி.பி. என்று கொள்ளவேண்டும் என்று இருபது ஆண்டடுகட்கு முன்பே வரையறை செய்து விட்டார். உலகப்பொதுமை கருதி, உலகப் பொதுவான செய்திகளில் கிறித்துவ ஆண்டைக்கையாண்டு கொண்டனர்.

திருவள்ளுவர் திருநாள் கணக்கீடு

இன்று உலகம் முழுவதும் வழங்கிவரும் ஆண்டுக் கணக்கீடு கிறித்து பிறந்த நாளைக் கொண்டு வழங்கப்பட்டுவருகின்றது. எனினும் உல கிலுள்ள பல நாட்டினரும் தம் நாட்டின் கலை,பண்பாட்டிற்கு ஏற்றவாறு தம் நாட்டுள் தமக்கெனத் தனியாக அடையாளங்களை நிறுவும் பொருட்டு தங்களுக்கான ஆண்டுக்கணக்கீட்டை உருவாக்கிக் கொண்டுள்ளனர் என்பதை கண்கூடாகப் பார்க்கிறோம். நம் இந்திய நாட்டிலும் கலியுகத்தைக் கொண்டும், சாலிவாகன சகாப்தத்தைக் கொண்டும் தென் தமிழ்நாட்டில் கொல்லம் ஆண்டைக் கொண்டும் ஆண்டுகணக்கீடு செய்வதை யாவரும் அறிவர். இவ் வழியன்றித் தமிழகத்திற்கென்ற தனியான ஆண்டுக்கீடு ஒன்றுமில்லை. அது பற்றி யாரும் இது வரையில் எண்ணியதாகவோ,முயற்சி செய்ததாகவோ தெரிய வில்லை தமிழுணர்ச்சியிருந்தாலன்றோ தமிழர்க்குஎன புத்தூழி ஆண்டை வகுக்க இயலும் என்று வருந்திய அடிகளார் வாளாகஇருக்க வில்லை.ஏனெனில் அப்பொழுது ஆங்கிலேயர்ஆட்சிநடைபெற்றுக்கொண்டிருந்தது. எத்துறை யிலும் ஆங்கிலமே முன்னிலை பெற்றிருந்தது.தமிழ்தாழ்ந்து மதிப்பின்றிக் கிடந்தது. தமிழ்மொழியை அடிமையாக்கி ஆங்கிலத்திற்கு முடிசூட்டி அதன் அடிவருடிப் புகழ் பாடியவர் நம்மவரேயாவர். இந்து சமயத்திற்கு வடமொழி, இந்திய ஆட்சிக்கு ஆங்கிலம்,இசைக்குத் தெலுங்கு என்று எல்லாத்துறைகளிலும் பிறமொழிக்கு ஆக்கந்தந்து தம்மை தாழ்த்தியவர் களுக்கு தமிழர்களுக்கு தனியாண்டுக் கணக்கீடு என்ற கருத்து எழுமா என அடிகளார் உணர்ந்துசெயல்பட்டார்.. திருவள்ளுவரையே தமிழுக்குரிய ஆண்டுக் கணக்கீட்டின் முதல்வராகக்கொண்டார். திருவள்ளுவரே தமிழினத் தலைவர் திருக்குறளே தமிழர்களுக்கான பொதுமறை எனச் சூளுரைத்தார். அடிகளாரின் இக்கருத் துகளில் உறுதிகொண்டு பணியாற்றும் புலவர்களில் அக்காலத்தில் தலை சிறந்தவர் இலங்கை அரசின் தமிழாக்கத் துறைத்தலைவர் யாழ்பாணத் திலுள்ள தமிழறிஞர் கா.பொ. இரத்தினம் அவர்கள். இப்புலவர்பெருமான் திருவள்ளுவர் திருநாளை மிகசீரும் சிறப்புடன் மூன்றுநாட்கள் இலங்கையில் நடத்தி வந்துள்ளார். திருக்குறள் ஆராய்ச்சி என்று அடிகள் பல்லாண்டுகளாக ஆய்ந்து வெளியிட்டுவந்த கட்டுரைகளாலும் திருக்குறள்பற்றிய சொற்பொழிவு களாலும் தமிழ்நாட்டில் விழிப்புணர்வு ஏற்பட்டது. இதன்பொருட்டு உண்டான முயற்சியே திருவள்ளுவர் திருநாட்கொண்டாட்டம் என்ற பெருவிழாவாக சென்னை மாநகரில் உருவெடுத்தது.

திருவள்ளுவர் நினைவுநாள் பெருவிழா.

சென்னை பச்சையப்பன் மண்டபத்தில் 1935 ஆம் ஆண்டு மே19ஆம்நாள் மிகச்சிறப்பாக கூடியது.கா.நமச்சிவாய முதலியார் அவர்கள் வரவேற்புரை நிகழ்த்தினார்கள். அடிகளார் தலைமைதாங்கி இரண்டுமணி முப்பது நிமையங்கள் அளவு திருவள்ளுவர் திருக்குறள் பற்றிய அரிய இனிய சொற் பொழிவாற்றினார்.வரவேற்புக்கழகத்தார் அடிகட்கு வரவேற்புத்தாளைப் படித்து அதனை வெள்ளிப்பேழையில்வைத்து வழங்கினர். உலகிலுள்ள வேறு படுசமயத்தவரும், நாட்டவரும்,இனத்தவரும் ஒன்றுபட்டு நன்னெறிநின்று

இன்புற்றுவாழப் பொதுமறை ஒன்று வேண்டும், அம்மறை திருக்குறளே. திருவள்ளுவரைப் பொதுமையாளரெனவும் ஏற்று கொள்ள இம் மாநாட்டு குழுவினர் இசைவுதெரிவித்தனர். அது திருக்குறள்மட்டுமே என அடிகள் உறுதிபடக்கூறினார். கூட்டத்திலுள்ள புலவர் பெருமக்கள் அனைவரும் முழுமனதுடன் ஏற்றுக்கொண்டனர். இவ் விழாவிற்குப்பிறகு திருவள்ளுவர் மன்றங்கள், குறள்படிப்பகங்கள்,பள்ளிகள் பெருகின. திருவள்ளுவர் விழாவும் பல ஊர்களில் சிறப்பாகக் கொண்டாடப்பட்டது. சென்னை அரசில் அவினாசிலிங்கஞ் செட்டியார் கல்வி அமைச்சராய் இருந்த வேளையில் உயர்நிலைப் பள்ளிக்கூடங்களில்,திருக்குறள் அதிகாரங்கள் பலவும் கட்டாய பாடமாக கற்பிக்கப்பட்டன.

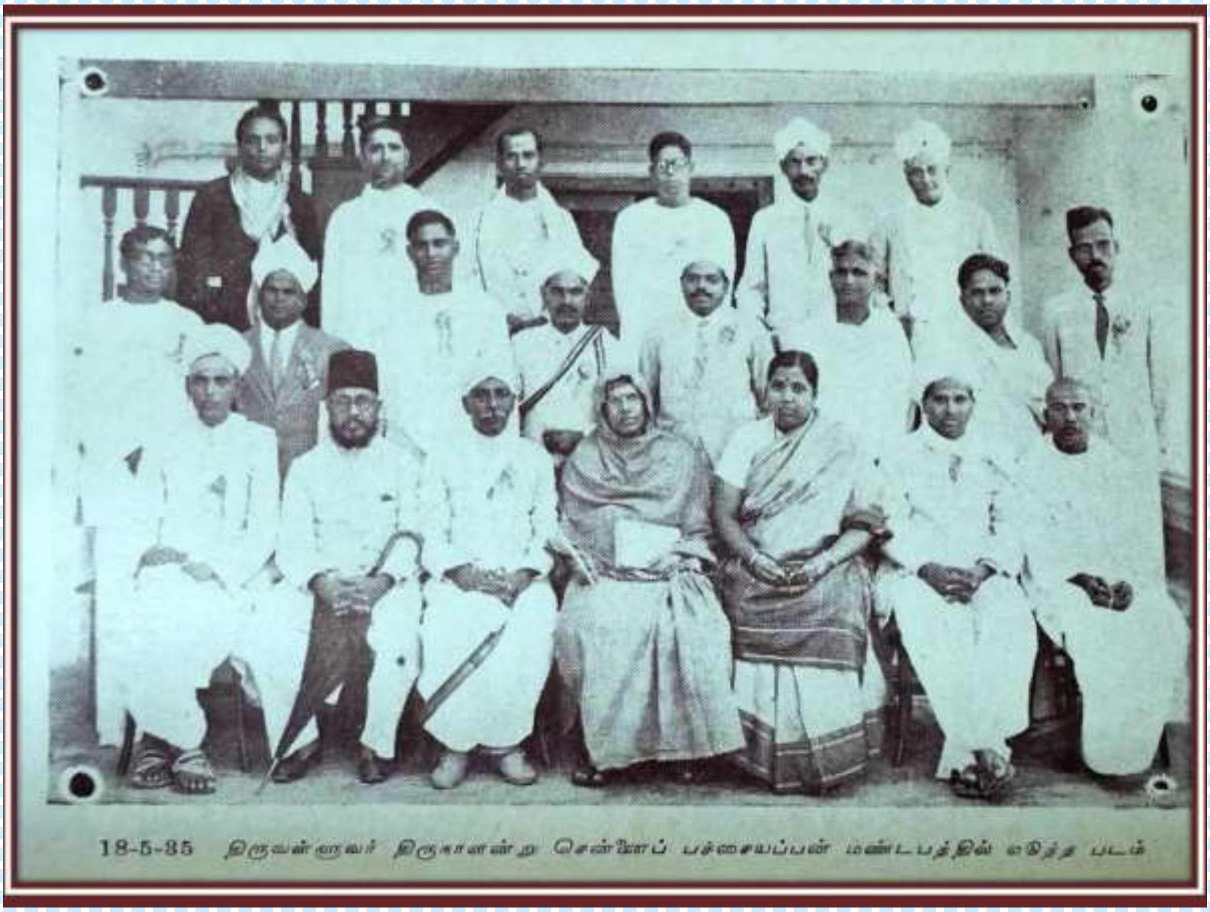

எந்த ஒரு இயக்கம் அல்லது நிகழ்ச்சிகள் மக்களை முழுமையாக சென்றடைந்தால் மட்டுமே வெற்றிபெறும். அவ்வகையில் திருக்குறளை மேனாட்டு அறிஞர் ஜி.யு.போப்அவர்கள் ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்து வெளியிட்டு உலகம் முழுவதும் சென்றடைய வழிவகுத்தார். இதன் பெருமையுணர்ந்த மேல்நாட்டு அறிஞர்கள் பலர் அவரவர் தாய்மொழியில் குறளை மொழிமாற்றம் செய்து திருவள்ளுவருக்கும் திருக்குறளுக்குப் பெருமைசேர்த்தனர். இதனைத் தொடர்ந்து தமிழினப்போராளி முனைவர். சி.இலக்குவனார் அவர்கள் திருக்குறள் பரப்பத் திங்களிருமுறை இதழாகக் குறள்நெறி என்னும் இதழைத் தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் நடத்திவந்தார். திருக்குறளிலுள்ள வாழ்வியல் அறநெறி கருத்துகளை மாணவர்களும்,பொதுமக்களும் அதன் பயனறிந்து அதன்படி வாழ்வில் செம்மையையும் நேர்மையையும் போற்றுமாறு வலியுறுத்தினார். திருக்குறளின் பெருமையை நம்தமிழ் மக்களும் அறியும் வண்ணம் குறள்நெறி இதழை பொருள்

இழப்பீட்டிற்கு இடையிலும் குறள்நெறிக்கருத்துகள் அனைவருக்கும் சென்றடைய வேண்டும் என்ற உயரிய சிந்தனையுடன் நடத்திவந்தார் என்பது இங்கு ஈண்டு நோக்கத்தக்க தாகும். திருக்குறளில் காணப்படும் வாழ்வியல் அறக் கோட்பாடுகள் அனைத்தும் சிறப்பாக ஈரடிவரியில் எடுத்துக்காட்டப்பட்டுள்ளன. உலகில்வாழ்கின்ற அனைத்து மக்கள் மட்டுமின்றி அனைத்து உயிர்களிடத் திலும் அன்பு செலுத்து வதைக்கூட திருவள்ளுவர் அறன் வழி குறளில் "அறவினை யாதெனில் கொல்லாமை கோறல் பிறவினை எல்லாம் தரும்" என்று கூறப்பட்டகருத்து அடிகளாரை மிகவும் ஈர்த்தது. அறச்செயல் யாது என்றால் அது ஓர் உயிரையும் கொல்லாமை யாகும்.

"ஒன்றாக நல்லது கொல்லாமை மற்றதன்
பின்சாரப் பொய்யாமை நன்று"

"கொலைவினைய ராகிய மாக்கள் புலைவினையர்
புன்மை தெரிவார் அகத்து"

"தன்னூன் பெருக்கற்குத் தான்பிறிது ஊன்உண்பான்
எங்ஙனம் ஆளும் அருள்"

"தன்னுயிர்க் கின்னாமை தானறிவான் என்கொலோ
மன்னுயிர்க் கின்னாசெயல்" என்னும் குறளை ஆராய்ச்சி வகையில் நின்று திருவள்ளுவர் சமயம் யாது - திருக்குறளில் கூறப்பெறும் மெய்யுணர்வுக் கருத்துகள் எச்சமயக் கோட்பாட்டிற்கியைந்தவையாக, இருக்கும் என்றால் என்னுடைய ஆய்வின்வழி திருவள்ளுவர் சைவசமயத்தவரே, அவர்தம் மெய்யுணர்வுக் கருத்துகள் யாவும் சைவசித்தாநக் கருத்துகள் என உறுதிபடக் கூறுவோம்..” என அடிகளார் மேற்கண்ட குறளைச் சான்றாக நிறுவுகிறார். அடிகளார் திருக்குறள் முழுமையும் மனனம் செய்த கரணியத்தாலும், மேலைநாட்டு ஆங்கில அறிஞர்களின் நூலைப் படித்திருந்ததாலும் ஆயிரத்து முன்னூற்றி முப்பது குறள்களும் ஈரடியில் உலகத்தில் வாழும் அனைத்து மக்களும் அக்கருத்துகளை எக்காலத்திலும் ஏற்றுக்கொள்ளத்தக்க உலகப் பொதுமறை குறளே என்பதைத் தம் எழுத்திலும் உரையிலும் அழுத்தமுறப் பதிந்தார்.உலகத்தோர் அனைவர்க்கும் பொதுவான நூலாகிய அத் திருக்குறளை நம் தமிழ் மக்கள் படித்து வாழ்வில் அனைத்து நலன்களும் பெறவேண்டும் என்று வலியுறுத்தினார்; திருக்குறளைத் தம் வாழ்நாள்முழுவதும்போற்றினார்.

“**வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்பவன் வானுறையும்**
தெய்வத்துள் வைக்கப் படும்.” என்ற குறள்நெறிப்படி வாழ்ந்து காட்டிய பெருமைக்குரிய தனித்தமிழியக்கத்தந்தை மறைமலையடிகளாரைப் போற்றுவோம்.குறள்நெறியே வாழ்க்கை நெறியெனக் கொண்டு வாழ்வோம்.மொழியிலும் வாழ்விலும் வழுவும் பிழையும் அணுகாது காத்துப் புதிய வரலாறு படைப்போம்.

அடிகளார் ஆக்கிய நூல்கள்

- பொருந்தும் உணவும் பொருந்தா உணவும் (1921)
- மக்கள் நூறாண்டு உயிர்வாழ்க்கை, இரு தொகுதிகள் (1933)
- மனித வசியம் அல்லது மனக்கவர்ச்சி (1927)
- யோக நித்திரை: அறிதுயில் (1922)

- தொலைவில் உணர்தல் (1935)
- மரணத்தின்பின் மனிதர் நிலை (1911)
- சாகுந்தல நாடகம் (சமசுகிருதத்தில் இருந்து மொழி பெயர்த்தது) (1907)
- சாகுந்தல நாடக ஆராய்ச்சி (1934)
- ஞானசாகரம் மாதிகை (1902)
- Oriental Mystic Myna Bimonthly (1908-1909)
- Ocean of wisdom, Bimonthly(1935)
- Ancient and Modern Tamil Poets (1937)
- முற்கால பிற்காலத் தமிழ்ப் புலவோர் (1936)
- முல்லைப்பாட்டு- ஆராய்ச்சியுரை (1903)
- பட்டினப்பாலை-ஆராய்ச்சியுரை (1906)
- சாதி வேற்றுமையும் போலிச் சைவரும் (1911)
- முதற்குறள் வாத நிராகரணம் (1898)
- திருக்குறள் ஆராய்ச்சி (1951)
- முனிமொழிப்ப்ரகாசிகை (1899)
- மறைமலையடிகள் பாமணிக் கோவை (பாடல்கள்) (1977)
- அம்பிகாபதி அமராவதி (நாடகம்) (1954)
- கோகிலாம்பாள் கடிதங்கள் (புதினம்) (1921)
- குமுதவல்லி: அல்லது நாகநாட்டரசி (புதினம்) (1911)
- மறைமலை அடிகள் கடிதங்கள் (1957)
- அறிவுரைக் கொத்து (1921)
- அறிவுரைக் கோவை (1971)
- உரைமணிக் கோவை (1972)
- கருத்தோவியம் (1976)
- சிந்தனைக் கட்டுரைகள் (1908)
- சிறுவற்கான செந்தமிழ் (1934)
- இளைஞர்க்கான இன்றமிழ் (1957)
- திருவொற்றி முருகர் மும்மணிக்கோவை (1900)

- மாணிக்க வாசகர் மாட்சி (1935)
- மாணிக்க வாசகர் வரலாறும் காலமும் (இரு தொகுதி) (1930)
- மாணிக்க வாசகர் வரலாறு (1952)
- சோமசுந்தரக் காஞ்சியாக்கம் (1901)
- சோமசுந்தர நாயகர் வரலாறு (1957)
- கடவுள் நிலைக்கு மாறான கொள்கைகள் சைவம் ஆகா (1968)
- திருவாசக விரிவுரை (1940)
- சித்தாந்த ஞான போதம், சதமணிக்கோவை குறிப்புரை (1898)
- துகளறு போதம், உரை (1898)
- வேதாந்த மத விசாரம் (1899)
- வேத சிவாகமப் பிராமண்யம் (1900)
- Saiva Siddhanta as a Philosophy of Practical Knowledge (1940)
- சைவ சித்தாந்த ஞானபோதம் (1906)
- சிவஞான போத ஆராய்ச்சி (1958)
- Can Hindi be a lingua Franca of India? (1969)
- இந்தி பொது மொழியா ? (1937)
- Tamilian and Aryan form of Marriage (1936)
- தமிழ் நாட்டவரும், மேல்நாட்டவரும் (1936)
- பழந்தமிழ்க் கொள்கையே சைவ சமயம் (1958)
- வேளாளர் நாகரிகம் (1923)
- தமிழர் மதம் (1941)
- பண்டைக்காலத் தமிழரும் ஆரியரும் (1906)

ஆகிய 54 நூல்களை எழுதியுள்ளார்.

உற்றுநோக்கி ஆராய்தல்

-மறைமலையடிகள்

பல்துறைப் பேரறிஞராகிய அடிகளார் அறிவியலில் கொண்டிருந்த ஆர்வத்தையும் அறிவியல் புலமையையும் இக் கட்டுரை தெளிவுறக் காட்டுகிறது. "தனித்தமிழ் மாட்சிஎனும் தலைப்பிலமைந்த அடிகளாரின் கட்டுரைத் தொகுப்பில் இடம் பெற்றுள்ள இக் கட்டுரை இன்றைய சூழலுக்கும் மிகவும் பொருந்துகிறவகையில் அமைந்துள்ளது. அறிவியலில் ஈடுபடவும் சுற்றுச்சூழலைக் கூர்ந்தாய்வு செய்யும் வகையில் "உற்றுநோக்கல்" (OBSERVATION) ஓர் அடிப்படை என்பதை அடிகளார் கூறிய முறையைக் காட்டிலும் நயமாகவும் எளிமையாகவும் யாரும் கூறிவிடமுடியாது.

உலகத்தில் நடைபெறும் நிகழ்ச்சிகள் சிறியவாயிருப்பினும் பெரியவாய் இருப்பினும் அவை தம்மை உற்றுநோக்கி யாராய்ந்தவர்களே அறிவிற் பெரியராகிப், பல அரும்பெரும் புதுமைகளைக் கண்டறிந்து, நம்மனோர்க்கெல்லாம் அளப்பிலா நன்மைகளைச் செய்திருக்கின்றார்க்ள. எதனையும் உற்றுநோக்கி ஆராய்தலின்றி, ஆடு மாடுகளைப்போற் பொதுநோக்காய்ச் சென்றவர்கள் தாமும் அறிவு விளங்கப் பெற்றதில்லை. பிறர்க்கும் நன்மையாவன செய்ததில்லை. சோற்றுக்குக் கேடும் மண்ணுக்குப் பொறையுமாய் இருந்து அவர்கள் தம் வாழ்நாளை உண்டு உடுத்து உறங்கிக் கழித்தவர்களேயாவர். இலந்தை மரத்திலிருந்து நன்றாய்ப் பழுத்த பழங்கள் உதிர்ந்து கீழ் விழுதலை எத்தனைகோடி மக்கள் முற்காலத்தும் பிற்காலத்தும் பார்த்திருக்கின்றார்கள்! அவர்களுள் எத்தனைபேர் அவைகள் ஏன் அங்ஙனங் கீழ்விழுகின்றன என்று ஆராய்ந்து பார்த்தவர்கள்? நியூட்டன் என்னும் ஒருவரைத்தவிர ஏனைக் கோடி கோடியான மக்கள் எவரும் அதன் உண்மையை அறியவில்லையே ஏன்? உற்று நோக்கி யாராய்ந்து பார்க்கும் அறிவும் முயற்சியும் அவரைத் தவிர மற்றையோர்க்குஇல்லாதுபோனமையாலன்றோ?

மற்று, நியூட்டன் என்னும் பேராசிரியரோ இவ்வுலகியற் பொருட்டன்மைகளை எந்நேரமும் உற்றுநோக்கிய படியாகவும், உற்றுநோக்கியாராய்ந்த் படியாகவுமே தமது அரிய வாழ்நாளை எந்நேரமும் பயன்படுத்திவந்தார். ஒருகால் அவர் ஓர் இலந்தை அரத்தினடியில் அமர்ந்திருக்கையில், அதில் நன்றாய்ப் பழுத்திருந்த ஒரு பழங்கம்பு கழன்று அவரது காலணடையிற் கீழ் விழுந்தது. அதனைக் கண்ட அவர், உடனே, அஃதேன் அங்ஙனங் கீழ்விழலாயிற்று என ஆராயப்புகுந்தார். அந்நிகழ்ச்சியினைப் புல்லியதென்று விலக்கிவிடாமல், அல்லும் பகலும் அவர் அதனைப் பலவாற்றான் ஆராய்ந்து பார்க்க, மேலுள்ள பருப்பொருள்களைக் கீழே தன்கண் இழுத்துக்கொள்ளும் ஓர் ஆற்றல் இந் நிலவுலகத்திற்கு உண்டென்றும் அரும்பேருண்மையினை அவர் கண்டு கொண்டார். இந் நிலவுலகமாகிய பருப்பொருளுக்கு உள்ள இவ் விழுக்குமாற்றலை அவர் கண்டறிந்த பிறகுதான், வான்வெளியிற் பந்துகள்போற் சுழலா நின்ற ஞாயிறு, திங்கள், செவ்வாய், புதன், வியாழன், வெள்ளி, சனி முதலான ஏழு உலகங்களும், அவற்றோடொத்த அளவிடப்படாத எண்ணிறநத் வான்மீன் மண்டிலங்களுந் தத்தம் பருமனுக்குத் தக்க தொலைவில் நினறு ஒன்றையொன்று இழுத்தபடியாய் ஒன்றையொன்று சுற்றிச்செல்லும் வியப்பான உண்மை நிகழ்ச்சினையும் இன்னும் இதுபோன்ற வேறு பல புதுமைகளையும் கண்டு வெளியிட்டார்.

இப்பேராசிரியரது அறிவுவரலாற்றை யெண்ணிப் பார்க்குங்காற், பகுத்தறிவொடு கூடாத கட்பார்வை பயன் இலாதநிலை உணர்கின்றனம் அல்லமோ? மக்களெல்லாருங் கண்ணினாற் பொருள்களையும் பொருள நிகழ்ச்சிகளையும் பார்த்துண்டாகிய ஓரளவான பகுத்தறிவு கொணடே வாழ்க்கை செலுத்தி வருகின்னரென்பது உண்மையே. என்றாலும், ஒரு பொருட்டன்மை மற்றொன்றின் வேறாதலும், அன்றி ஒன்று மற்றொன்னற ஒத்திருத்தலும், அவ்வாறெல்லாம் அமைந்த அமைப்புகளின் கீழ் அவை தம்மை யமைத்த முதற்பேரறிவு ஒன்று மிளிரும்பான்மையும் எல்ங் கருத்து ஒருங்கி ஆராய்ந்து பார்ப்பவர் அம்மக்களுள் எத்தனைபேர் உளர்? ஒரேயொரு காலங்களில் ஒரேயொருவரே மிக அரியராய் ஆங்காங்குக் காணப்படுகின்றனர். ஒரு கயிற்றிறிகட்டித் தொங்கவிடப் பட்டிருக்கும் ஓர் எடைகல் அங்கும் இங்குமாய் ஊசலாடுவதை எத்தனை யாயிரக்கணக்கான மக்கள் முன்னும் பின்னும் பார்த்திருக்கவேண்டும்! அதலிருந்து நாழிகை யறிவிக்குங் கடிகாரக் கருவியினை யமைக்கும் நுண்ணறிவு கலிலீயோ என்னும் வான்நூலாசிரியர்க்கன்றி வேறெவர்க்கேனுந் தோன்றியதுண்டோ?இல்லையே!

பின்னும் ஒருகால் அவ் வான் நூலாசிரியர் தொலைவுநோக்கி என்னும் ஒரு வியத்தகு கண்ணாடியினை அமைக்கும் முறை கண்டறிந்ததும் மிகவும் வியக்கற் பாலதாயிருக்கின்றது. மூக்குக்கண்ணாடி செய்யும் ஒருவர், தொலைவிலுள்ள பொருள்களைக் கட்புலனுக்கு அருகே காட்டும் ஓர் அரிய கருவியினை அமைத்து அதனை ஒரு செல்வர்க்கு வழங்கிய செய்தியைக், கலிலீயோ என்னும் அப் பேரறிஞர் ஒருநாள் தற்செயலாய்க் கேள்வியுற்றார். கேட்ட அந்நாள் முதல் அவர் அங்ஙனந் தொலைவிலுள்ளவைகளை அருகிற் காட்டுங் கருவியின் அமைப்பைத் தொடர்பாக ஆராய்ந்து செய்து செய்து பாரத்து, கடைசியாகத் 'தொலைவுநோக்கி' Telescope என்னும் புதுமையான கருவியை அமைத்து முடித்தார். அக் கருவியானது அமைக்கப்பட்ட பிறகு தான், எத்தனையோ கோடி மைல்களுக்கு அப்பால் உள்ள ஞாயிறு திங்கள முதலான உலகங்களின் இயல்புகளையும், அவை தமக்கும் எட்டாத் தொலைவிலுள்ள ஏனை வான்மீன் மண்டிலங்களின் இயல்புகளையும், எல்லாம் அவரும் அவர் வழிவந்த மற்றைவான் நூலாசிரியர்களும் நன்கறிந்து கண்டு நம்போல்வார்க் கெல்லாம் அவ்வுண்மைகளை நன்கு விளக்கி வருகின்றனர். கலிலீயோ என்னும் அவ்வறிஞர் பெருமானுக்கு அத்துணை விழிப்பான கருத்தும் ஓயாத ஆராய்ச்சியறிவும் ஆராய்ந்தவைகளைச் செய்துமுடிக்கும் விடாமுயற்சியும் இல்லாதிருந்தார், நாம் அம் மேலுலகஙக்ளின் உண்மைகளை உணர்ந்துகொளல் இயலுமோ? அவ்வுண்மைகளை யறியாமல் அவ்வுலகங்களைப் பற்றிய வெறுங் குருட்டு நம்பிக்கைகளிலும் பொய்க்கதைகளிலுமன்றோ நம் வாழ்நாளை நாம் விலங்கினங்களைப்போற் கழிக்கவேண்டும்?

இன்னும் பாருங்கள்! "கூவல் ஆமை குரை கடல் ஆமையைப்" பார்த்துப் பழித்த்துபோலத், தாம் இருக்கும் நாட்டையும் அந் நாட்டிலுள்ள மக்களையுந் தவிர வேற்று நாடுகளையும் அந் நாடுகளில் உள்ள மக்களையும் பற்றிச் சிறிதுமே உண்மை தெரியாமல் அந் நாடுகளையும் அம் மக்களையும் இழித்துப்பேசுவோர் நம்மில் நூறாயிரக் கணக்காய் இருக்கின்றனர்! ஓர் ஊரை விட்டு வேறு ஓர் ஊர்ச் சென்று அதன் இயல்புகளையும் அங்குள்ள உயிர்களின் இயல்புகளையும் நன்குணர்ந்து அதன்கண் வாழ்க்கை செலுத்த விரும்புவார் நம்மில் மிகச் சிலராகவே காணப்படுகின்றனர். தாமிருக்கும் ஊரில் தாம் உயிர்வாழ்வதற்கு வேணடுங் கருவிகள் கிடைக்கப்பெறாமல் வறுமைப்பட்டுத் துன்புறுவோரே அயல்நாடுகள் சென்று குடியேறக் காண்கின்றோம். இவ்வாறாக நம்மனோர் பெரும்பாலுந் தாமிருக்கும்

இடத்தை விட்டுப் பெயராத சோம்பர்களையும், உலகத்தின் பல பகுதிகளையுங் கண்டு அறிவை அகலமாக்கும் விரிந்த நோக்கம் இல்லாதவர்களாயும் இருத்தலறிந்தே நம் பண்டை ஆசிரியர்கள் இந்திய இலங்கை நாடுகள் எங்குங் கடவுளை வணங்குதற்கென்று ஊரவர் வேறு ஊர் சென்று அன்பிலும் அறிவிலும் விரிந்த நோக்கத்திலும் மேன்மேற் பெருகுதற்கு வழிசெய்து வைத்தனர். வைத்துங், கடற்கப்பால் உள்ள நாடுகளுக்குக் கப்பலேறிச் சென்று ஆங்காங்குக் குடியேறக் கருதும் மனத்திட்பம் உடையார் நம்மில் இன்னும் மிகச் சிலராகவே இருக்கின்றனர். கப்பலேறிச் சென்றாற் கடலுக்கு இரையாவோம் என்னும் அச்சம் அவர்கள் உள்ளத்திற் குடிகொண்டிருக்கின்றது! அதுவேயுமன்றிக், கப்பரேறிச் செல்வாரைத் தமது சாதிக்குட் சேர்க்கலாகாது என்னுங் கட்டுபாடுஞ் சில வகுப்பிற் நீர்வளம் பொருள்வளம் நிரம்பிய பெரிய பெரிய நாடுகளிற் சென்று குடியேறி இனிது உயிர்வாழும் பெம்பேற்றையும் உரிமையையும் இழந்து, நம் இந்து மக்களிற் பெரும்பாலார் சிறிய சிறிய வெற்றூர்களிலிருந்து மிடிப்பட்ட குறுவாழ்க்கை செலுத்துகின்றனர்!

ஆனால், மேல்நாட்டவரான வெள்ளைக்கார நன்மக்களோ தாம் பிறந்த ஊர்களில் இருக்குமளவில் மனவமைதிபெறாத பெரு நோக்கமும் பேரறிவும் பெரு முயற்சியும் பேரூக்கமும் அஞ்சா ஆண்மையும் வாய்ந்தவர்களாய் இந் நிலவுலகமெங்கும் உள்ள பெருநிலப்ப்புகளை யெல்லாங் கடல்தாண்டிக் கண்டு கைக்கொண்டு அவை தம்மையெல்லாந் தமக்கு நீங்கா உரிமைகளாக்கி இன்ப வாழ்க்கை செலுத்தி வருகின்றனர். இவர்கள் இவ்வாறு இந் நிலவுலகமெங்கும் பரவி இனிது வாழ்தற்கு, இவர்கள் முன்னோரிற் சிலர் அறிவும் ஆராய்ச்சியும் எதனையும் உற்றுநோக்கி யெண்ணுதலும் அஞ்சா மன உறுதியும் விடா முயற்சியும் வாய்ந்திருந்தமையே காரணமாகும். தாமிருக்கும் ஊரையும் அதற்கு அருகாமையிலுள்ள வேறு சில ஊர்களையுமன்றிச் சேர்மையிலுள்ளவைகளைச் சிறிதும் அறியாதவர்களாய் நம் இந்துமக்கள் மிடிபட்ட வாழ்க்கையில் இருக்க, மேல்நாட்டவர்களின் முன்னோர்களில் ஒருவரான கொலம்பசு எனப்வரோ தாமிருந்த ஸ்பெயின் தேயத்தையடுத்த பெரும்புறக் கடலுக்கும் அப்பால் ஒரு பெருந்தேயம் உளதென்றறிந்து, மூவாயிரத்தைந் நூறு மைலுக்கு மேல் அதனைக் கடந்து சென்று, கி,பி, 1492 ஆம் ஆண்டில் அமெரிக்கா தேயத்தைக் கண்டுபிடித்தார். அப் பெரும்புறக் கடலுக்கும் அப்பால் ஒரு பெருந்தேயம் உண்டென்பதைக் கண்ட அவரது ஆராய்ச்சி யறிவின் தெய்வத்தன்மையை என்னென்றுரைப்போம்! அதன் உண்மையை ஆராய்ந்துகண்ட அளவில் இராமல், தம் நாட்டு அரசற்கும் அரசிக்கும் அதனை மெய்ப்படுத்திக்காட்டி, மூன்று மரக்கலன்களும் நூற்றிருபஃது ஆட்களுந் தாம் அக் கடல் கடந்து செல்லுதற்கு உதவியாகத் தம் அரசற்பாற் பெற்றுக் கொண்டு, முன் எவருமே சென்ற்றியாத அப் பேராழியில் வழிகண்டு சென்ற அவர்தம் அறிவாற்றலையும் அஞ்சா ஆண்மையினையும் எண்ணுந்தோறும் எம் நெஞ்சம் அளவிலடங்கா இறும்பூதுந் திகைப்பும் அடைகின்றது!

இங்ஙனம் அப்பெரும்பௌவங் கடந்துசென்ற கொலம்பசுப் பெரியாரின் பேறறிவின் திறம், அவர்தாம் மேற்கொண்டு சென்ற அவ்வருஞ்செயலை எவ்வாறு பயன்பெறச் செய்த்தென்பதும் நினைவுகூரற்பாற்று. பிறர்க்கு வழிதிசை தெரியாப் பெருவெள்ளக் காடான அப் பேராழியினூடே அவர் எவ்வாறு வழிதெரிந்து சென்றார் என்பதை நினைந்தால் எவர்க்குத்தான் வியப்பெழாது! எவர்க்குத்தான் நெஞ்சந் திகில் கொளாது! இவ்வளவு தெரிந்து சென்றதே ஒரு தெய்வத்தன்மை! இதனினுஞ் சிறந்த ஒரு தெய்வ அறிவும் இவரை அந் நடுக்கடலிற் காப்பாற்றியது. இவ ஐந்து கிழமைகளாக அல்லது முப்பத்தைந்து நாட்களாக அப் பெருநீரில் அம் மூன்று கப்பல்களையுங்

கொண்டு செல்கின்றார். வழிதுறை யொன்றுந் தெரியவில்லை! நாற்புறமுஞ் சூழ ஒரே வெள்ளக்காடு! தேடிச் செல்லும் தேயஞ் சிறிதுந் தென்படவில்லை! அம்மூன்று மரக்கலங்களும் அவருக்கு உதவியாய்ச் சென்ற ஆட்களெல்லாரும் இனி நிலத்தைக் காண்போமோ என்று ஏங்கி நம்பிக்கையிழந்தார்கள்! தம்மை அப் பெருந்தீவுக்கு இரையாக்கவே அவர் கொணர்ந்தாரென எண்ணி, எல்லாரும் அவரைத் துன்புறுத்த தொடங்கிவிட்டனர்!

அந்நேரத்தில், எல்லை சிறிதுந் தெரியாத அப்பெருநீர்ப்பரப்பில், தமக்கு உதவியாய் வந்த துணைவர்களே நம்பிக்கையற்று மனங்கலங்கித் தம்மைத் துன்புறுத்துவராயின் அப்போது எத்தகைய நெஞ்சழுத்தம் உடையாருந் தந்நெஞ்சந் தடுமாறாதிருத்தல் ஏலுமோ? ஏலாதே; ஆனாலுங், கொலம்பசுப் பெரியார் அந்நேரத்திலும் உள்ளஞ் சிறிதுந் தடுமாறிற்றிலர்! தமது கப்பலுக்கருகே கடற்பாசிகள் மிதந்து செல்வதை அவர் உன்னிப்பாய்ப் பார்த்து, “இதோ! நாம் தேடிச்செல்லுந் தேயம் அண்மையில் வந்துவிட்டது. அஞ்சாதீர்கள்”! என்று அவர்கள் எல்லார்க்கும் ஆறுதல் மொழிந்தார். அவர் மொழிந்தவண்ணமே சில நாட்கள் அமெரிக்கா தேயக்கரை அம் மரக்கலங்களிற் சென்றாரெல்லார் கண்களுக்கும் புலப்படலாயிற்று! அப்பெரு நீர்ப்பரவையில் ஆழாது தப்பிய அவரெல்லாம் உவகைக் கடலுள் ஆழ்ந்தனர்! அமெரிக்காக் கரையோரங்களில் உள்ள மலைப்பாறைகளில் ஒட்டி வளர்ந்த கடற்பாசி மிதந்து வருதலைக் கண்டு, அத்தேயத்தின் அருகே தாம் வந்துவிட்டதைக் கொலம்பசுப் பெரியார் அறிந்த அறிவு, அவருடன் சென்ற ஏனைமக்கட்கு இல்லாது போயிற்றே! இதனால், எத்துணைச் சிறிய, எளிய, புல்லிய பொருளையும் புறக்கணித்து விடாமல், அதனையும் அதன் றொடர்பையும் உற்றுநோக்கி யாராயும் அறிவுடையாரே எல்லா வகையிலுஞ் சிறந்தவராவர் என்றறிதல் வேண்டும்.

“அறிவுடையார் எல்லாம் உடையார் அறிவிலார்
என்னுடைய ரேனும் இலர்”.

திருக்குறள் பட்டிமன்ற வரலாறு - தொடர்கட்டுரை

-பேராசிரியர் கண.சிற்சபேசன்

முதுபெரும் பேராசிரியர் கண.சிற்சபேசன் அவர்கள் நம் குறள்நெறி இதழின் நிறுவனர் செந்தமிழ் அரிமா சி.இலக்குவனார் அவர்களுடன் மதுரைத் தியாகராசர் கல்லூரியில் பணியாற்றியுள்ளார்.பட்டிமன்றப் பொழிவில், அறுபதுகளின் தொடக்கத்திலிருந்தே கோலோச்சிவரும் பேராசிரியர் கண.சிற்சபேசன் அவர்கள் திருக்குறள் தொடர்பான பட்டிமன்றங்களின் வரலாறு குறித்து ஒரு தொடர்கட்டுரையைக் கடந்த ஆறு இதழ்களில் வழங்கியுள்ளார்.அதன் ஏழாம் பகுதி இங்கு வெளிவருகிறது.ஆர்வலர்க்கு விருந்தாகத் தொடர்ந்து வெளிவரும்.

பட்டிமன்றப் பொருள்: நாடு எங்கே போகிறது? திட்டமிட்ட பாதையிலா? திசை தெரியாமலா?

இடம்: கும்பகோணம்

கும்பகோணத்தில் கவிஞர் மா.வரதராசன் கொடிகட்டிப் பறந்த காலம் அது. அவர் நிறைய இலக்கிய நிகழ்ச்சிகள் அமைத்து எங்களை அழைப்பார். சந்தனம் மணக்கும் அவரது மாமனாரின் திருமண மண்டபத்தில்தான் நிகழ்ச்சிகள் நடக்கும். அந்த ஆண்டும் அதேபோலத்தான் நிகழ்ச்சியை அமைத்திருந்தார் கவிஞர்.

"திட்டமிட்ட பாதையிலே" என்ற அணிக்கு அண்மையில் அமரரான நாவுக்கரசர் பேராசிரியர் சொ.சத்தியசீலன் அவர்கள் தலைமை. "திசை தெரியாமலே" என்ற அணிக்குப் பேராசிரியர் அ.வ.இராசகோபாலன் தலைவர்.

நாடு என்பதற்குத் திருவள்ளுவர் கூறியுள்ள இலக்கணத்தைத் தான் அளவுகோலாக இரு அணியினரும் கொள்ள வேண்டும் என்றும் அதனடிப்படையில் இன்றைய நிலைகளை ஒப்பிடவேண்டும் என்றும் வரையறுத்துவிட்டேன்.

நாடு என்பதைச் சமுதாயம், அமைச்சு, நீதித்துறை. அரசு என்ற பொருண்மைகளில் எடுத்துக்கொண்டு தனது உரையைத் தொடங்கினார் நாவுக்கரசர் பேராசிரியர் சொ.சத்தியசீலன் அவர்கள். அதனோடு தனிமனிதனையும் சேர்த்துக்கொண்டு தனிமனித ஒழுக்கம், சமுதாய அறம் அரசியல் நீதி ஆகிய மூன்று துறைகளிலும் இன்று நாடு திட்டமிட்ட பாதையிலேயே செல்கிறது என்று சொல்லிவிட்டு வருமுன் காப்பதுபோல "பழுதை-பாம்பு" நியாயத்தை எடுத்துச் சொல்லி "எதைப் பார்த்தாலும் முரண்பட்ட பார்வை கொண்டவர்கள் எதிர் அணியினர்" என்றார்.

"பழுதை-பாம்பு" நியாயம் என்றால் என்ன? அதையும் கொஞ்சம் விளக்கிப் போடுங்கள்" என்று நான் குறுக்கிட்டுக் கேட்டுக்கொண்டேன். கேட்போர் நன்மைக்காக மட்டுமல்ல என் நன்மைக்காகவும் நான் அவ்வப்போது இதுபோன்ற குறுக்கீடுகளைச் செய்வதுண்டு. அவர் விளக்கினார்:

"அதாவது நடுவர் அவர்களே! நீங்கள் இருக்கும் இருக்கைக் கீழே ஒரு தாம்புக்கயிறு கிடக்கிறது என்று வைத்துக் கொள்ளுங்கள். அது வளைந்து கிடக்கிற ஒரே காரணத்தினால் அது பாம்பாகி விடாது". (இதைக்கேட்ட மாத்திரத்தில் நான் எனது இருக்கைக்குக் கிழே அச்சத்துடன் பார்க்கக் கூட்டம் சிரிப்பில் கூத்தாடியது). "அதைப் பாம்பென மருண்டு தடி எடுத்து அடிக்க முனைபவர்கள் எதிர் அணியினர்" என்றார். அவரையொட்டி அவரது அணியினர் தமது வாதங்களை எடுத்துரைத்தனர்.

அடுத்துப்பேச எழுந்த பேராசிரியர் அ.வ.இராசகோபாலன் அவர்கள் நமது நாட்டில் தனிமனிதர்கள், சமுதாயம், அரசுத்துறைகள் எல்லாம் எப்படித் திசைதெரியாமல் போகிறார்கள் என்று அழகாக வாதிட்டார். "அறநூல்கள் மிகுந்த நாடு நமது நாடு, அறநூல்களுக்கு இங்கே பஞ்சமில்லை ஆனால் அறத்திற்கு மட்டும்தான் இங்கே பஞ்சம். திருவள்ளுவர் சொல்லாத அறமா? தனி மனிதன், ஆண்-பெண், மகன்-மகள், சமுதாயம், அரசன், அமைச்சன், தூதுவன், ஒற்றன், படை இப்படி எல்லாத் துறையினருக்கும் அவர் சொல்லியுள்ள அறங்களைப்போல அறம் உரைத்தவர் வேறு யார்? சாதி என்ற சதிக்குச் சாவுமணி அடித்தவர் அவர். "பிறப்பொக்கும் எல்லா உயிர்க்கும், சிறப்பு ஒவ்வா செய்தொழில் வேற்றுமையால்" என்று கூறியுள்ளார்.

"உறுபசியும் ஓவாப்பிணியும் செறுபகையும், சேராது இயல்வது நாடு" என்ற திருவள்ளுவரின் இலக்கணப்படியா உள்ளது நாடு"? என்று கேட்டு திருவள்ளுவருக்குக்கூடத் தெரியாத "கையூட்டு" மலிந்து கிடப்பதைச் சுட்டிக்காட்டிப் பேசினார்.

எனது தீர்ப்புரை: நான் எனது தீர்ப்புரையில் திருவள்ளுவரது நாடு, அமைச்சு போன்ற துறைகளை எடுத்து சொல்லியதுடன் தனி மனித ஒழுக்கத்தை எவ்வளவு வலியுறுத்துகிறார் என்று சொன்னேன். ஒரு ஆடவனுக்கு ஒழுக்கத்தையும் பெண்ணுக்குக் கற்பையும் அவரைப் போல வலியுறுத்திச் சொல்லியவர் யார் உண்டு?

" ஒழுக்கம் விழுப்பம் தரலான் ஒழுக்கம்
உயிரினும் ஓம்பப் படும்"--- குறள் 131

என்றும்

"பெண்ணிற் பெருந்தக்க யாவுள கற்பென்னும்
திண்மை உண்டாகப் பெறின்"—குறள் 54

என்றும் கூறியுள்ளார்.

அதே போல பொருள்செயல் வகையில்

"அறன் ஈனும் இன்பமும் ஈனும் திறனறிந்து
தீதின்றி வந்த பொருள்.—குறள் 754

"நடுவு இகந்து ஆம் ஆக்கத்தைத் தவிர்த்து விடவேண்டும்" என்று பொருள் செய்யவேண்டிய அறவழியைத் திருவள்ளுவர் சொல்லியிருப்ப இன்று எத்தனைபேர் அதைப் பின்பற்றுகிறார்கள்? செய்க பொருளை என்று அவர் சொல்வது தானே ஒருவன் முயன்று பொருள் ஈட்ட வேண்டும் என்பதையே தவிர மற்றொருவன் பொருளை வஞ்சித்து வவ்விக்கொள் என்ற பொருளில் அல்ல. அதேபோல

ஈட்டுவதற்குத் தகுந்தாற்போலச் செலவழிக்கவேண்டும் என்பதையும் திருவள்ளுவர் சொல்கிறார்.

"ஆகாறு அளவிட்டிது ஆயினும் கேடில்லை
போகாறு அகலாக் கடை" –குறள் 478

மேற்காட்டிய நெறி தனிமனிதனுக்கும் பொருந்தும் அரசுக்கும் பொருந்தும். தனது வருவாய்க்கு ஏற்ப இன்றைய மனிதர்கள் வாழ்க்கையை அமைத்துக் கொள்ளவில்லை. தேவையற்ற பொருள் நுகர்ச்சிப் பழக்கத்திற்கு அடிமைப்பட்டு விட்டனர் இன்று மக்கள். அதனால் கடன் தொல்லைக்கு ஆளாகின்றனர். அரசும் பொருளியல் பற்றாக்குறையில் துன்புறுகின்றது. தனது சேமிப்பை இழந்து அயல் நாடுகளில் கடன் ஏற்கிறது.

ஒரு அரசு எவ்வளவு வரி விதிக்கவேண்டும் என்று சொல்லியுள்ளார் திருமறைக்காவலராகிய திருவள்ளுவர்.

"வேலொடு நின்றான் இடு என்றதுபோலும்
கோலொடு நின்றான் இரவு" –குறள் 552

கூரிய வேலைக் கையில் வைத்துக்கொண்டு "உன்னுடைய பொருளையெல்லாம் இதில்போடு" என்று வழிப்பறிக் கொள்ளையன் அச்சுறுத்துவது போன்றது ஒரு மன்னன் மக்களிடம் அதிக வரியை யாசிப்பது.

இன்றைய அரசு இதைக் கடைப்பிடிப்பதாகத் தெரியவில்லை. மக்களின் வலிதெரியாமல் வரி விதிக்கிறார்கள்.

ஒரு நாட்டின் நிலையைத் தனிமனித நிலை, சமுதாய நிலை, அரசு நிலை, பொருளியல் நிலை, பண்பாட்டு நிலை என்று ஆராயவேண்டும். இதை ஆங்கிலத்தில் Individually, Socially, Politically, Economically and Culturally என்று கூறுவார்கள். அப்படி ஆராய்ந்து பார்க்கும்போது நமது நாடு திட்டமிட்ட வழியில் செல்லவில்லை திசை தெரியாமல்தான் போகிறது என்று எனது தீர்ப்பை வழங்கினேன்.

மேலும், நகைச்சுவைக்காக "நமது நாடு திட்டமிட்டே திசை தெரியாமல் போகிறது" என்று சொல்லி முடித்தேன். இத்தீர்ப்பை நான் சொல்லி ஏறத்தாழ அரை நூற்றாண்டு ஆகிவிட்டது. ஆனால் நமது நாட்டின் இன்றைய நிலைக்கும் இது பொருந்தும். ஒரு தமிழறிஞனாகிய எனது பேச்சைப் பொய்யாக்கக் கூடாது என்று நாடு நினைக்கிறது போலும்! இன்னும் எத்தனை ஆண்டு இது நிலைக்கும் என்று பார்ப்போமே!